

Til § 14: Paragraffen affattes således:

„Udenrigsministeriet er bemyndiget til udover de udgifter til kontormedhjælp, der eventuelt afholdes i henhold til bestemmelsen i § 12, stk. 1, når det findes fornødent, at tilstå valgkonsuler og ganske undtagelsesvis valgvicekonsuler en fast årlig sum til kontorhold, der dog ikke uden særlig bevilling på finansloven må overskride 15 000 kr., når den pågældende tjenestemand drager omsorg for, at korrespondance med konsulatet kan finde sted på dansk, og i andet tilfælde 5 000 kr. Iøvrigt har valgte konsulære tjenestemænd kun krav på godtgørelse for deres af udenrigsministeriet godkendte udgifter i tjenesten.“

Til § 20: stk. 2 udgår.

§ 2.

Udenrigsministeren bemyndiges til at lade lov nr. 478 af 1. oktober 1945 som ændret ved lov nr. 243 af 27. maj 1950 optrykke med de ændringer, der er en følge af nærværende lov.

Bemærkninger til lovforslaget.

Til § 8.

Ved forslag til normeringslov for finansåret 1953—54 er antallet af legationssekretærer og udsendte vicekonsuler i udenrigstjenestens 4. lønningsklasse søgt forhøjet med 1, mens antallet af legationssekretærer og udsendte konsultatssekretærer i udenrigstjenestens 5. lønningsklasse er søgt forhøjet med 3. Den foreslåede ændring af paragraffens første stykke tilsigter at bringe udenrigsloven i overensstemmelse hermed.

Ved det foreslåede andet stykke åbnes der adgang for udenrigsministeriet til at ansætte handels- og industriattachéer i tjenestemandstillinger.

Det har i årene efter krigen vist sig meget nyttigt til visse repræsentationer at knytte særlige handels- og industrieksperter til løsning af specielle opgaver. Disse eksperter har i flere tilfælde, når de særlige opgaver var løst, kunnet forflyttes til andre poster, hvor der havde vist sig behov for specialmedarbejdere. Det har for udenrigsministeriet været meget værdifuldt, at man har kunnet disponere over sådanne specialister. Det er dog kun ved de største repræsentationer, eller hvor særlige opgaver foreligger, at specialarbejdets omfang vil kunne begrunde ansættelse af en sådan medarbejder. Ved flertallet af de danske repræsentationer må arbejdet på det erhvervsmæssige område som hidtil udføres af karrierens tjeneste-

mænd. Udenrigsministeriet har siden udenrigsloven af 1921 lagt den største vægt på, at alle tjenestemænd uddannes således, at de kan varetage såvel det erhvervsmæssige som andet arbejde ved de udsendte repræsentationer. Denne linie vil fortsat blive fulgt, og det, at man får eksperter, der kan sættes ind på særlige erhvervsmæssige opgaver, vil ikke på nogen måde medføre, at der kan slækkes på de krav, der stilles til tjenestemændenes kundskab til og uddannelse til at varetage de erhvervsmæssige opgaver.

Handels- og industriattachéerne har hidtil været ansat på åremål med mulighed for forlænget ansættelse på nyt åremål. Nærværende forslag tager sigte på, dels i overensstemmelse med et fra erhvervskredse fremsat ønske at muliggøre en fastere tilknytning af handels- og industriattachéerne til udenrigstjenesten og derigennem skabe mere betryggende forhold for de pågældende, dels at sætte udenrigsministeriet i stand til at knytte varigt til tjenesten sådanne personer, der gennem deres virke f. eks. som handelskancellister har vist særlige evner for denne gren af tjenesten. Ved ansættelse som tjenestemænd i udenrigstjenestens 3.—5. lønningsklasse vil handels- og industriattachéerne blive underkastet den tjenestemændene i disse lønningsklasser påhvilende pligt til at lade sig forflytte, således at der